

638.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 października 1920 r.

o dodatkach reprezentacyjnych i dodatkach za kierownictwo dla urzędników państwowych.

Na zasadzie art. 11 ustawy o uposażeniu urzędników i funkcjonariuszów państwowych z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. № 65 poz. 429) Rada Ministrów postanawia co następuje:

Art. 1. Oprócz uposażenia, ustalonego w art. 2 wyżej zacytowanej ustawy, i oprócz zwrotu wydatków, podlegających likwidacji, następujący urzędnicy pobierać będą dodatek na koszty reprezentacyjne:

	miesięcznie marek polskich.
1) Prezydent Ministrów	10.000
2) Wiceprezydent Ministrów	7.000
3) Minister	5.000
4) Podsekretarz Stanu.	3.000
5) Wojewoda	3.000
6) Starosta, Komisarz Rządu, według decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Skarbu	od 1.000 do 1.200

Art. 2. Urzędnicy, kierujący faktycznie składowymi jednostkami administracyjnymi, przewidzianymi w etacie organizacyjnym danej dyskasterji, a nie pobierający dodatku reprezentacyjnego, mogą mieć przyznany dodatek funkcyjny za kierownictwo do następującej wysokości:

	miesięcznie marek polskich.
Jeżeli stanowisko kierownicze zaliczone jest:	
a) do II lub III stopnia służbowego.	3.000
b) do IV stopnia służbowego	2.000
c) do V-go stopnia służbowego	1.000
d) do VI i VII stopnia służbowego	600

Spis stanowisk kierowniczych układa i uzupełnia Prezydent Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Przyznaje i wymierza dodatek za kierownictwo właściwy Minister lub Szef Głównego Urzędu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 3. Urzędnik, pobierający uposażenie wyższe lub niższe od uposażenia, przywiązanego do normalnego stopnia służbowego danego kierowniczego stanowiska, otrzymuje dodatek za kierownictwo nie podług pobieranego uposażenia, ale podług normalnego stopnia służbowego danego kierowniczego stanowiska.

Art. 4. Urzędnik, uprawniony do pobierania dodatku za kierownictwo, który dla jakiegokolwiek powodu (np. wskutek choroby, delegacji urzędowej, wyjątkowego urlopu), kierownictwa dłużej niż przez cztery miesiące faktycznie nie sprawuje, traci, po upływie tego czasu, od pierwszego dnia najbliższego kalendarzowego miesiąca, prawo do pobierania dodatku za kierownictwo, aż do ponownego objęcia czynności kierowniczych.

Art. 5. Urzędnik, pełniący zastępczo lub przejściowo czynności, do których przywiązany jest dodatek za kierownictwo, o ile zastępstwo to trwało dłużej niż sześć tygodni bez przerwy, otrzymuje przywiązany do tych czynności dodatek za kierownictwo za cały czas zastępstwa.

Dodatek za kierownictwo zastępcze wypłaca się miesięcznie zdołu, przyczem okres zastępczy, dłuższy niż dwa tygodnie, liczy się za cały miesiąc a krótszy za pół miesiąca.

Jeżeli zastępstwo pełni urzędnik, pobierający już dodatek za kierownictwo z innego tytułu, to za zastępstwo pobiera tylko ewentualną różnicę obu dodatków.

Art. 6. Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu przepisów rozporządzenia niniejszego, powołany jest Prezydent Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 października 1920 r.

Z dniem tym znosi się wszelkie przepisy, obowiązujące na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie dodatków reprezentacyjnych, funkcyjnych i za kierownictwo dla urzędników państwowych o ile nie są wydane na zasadzie ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 65 poz. 429).

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

w. z. *Weinfeld*

639.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

w przedmiocie ujednostajnienia i podwyższenia podatków gruntowych i podymnego na obszarze b. Królestwa Kongresowego.

Na zasadzie art. 8 i 10 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 71, poz. 477) wprowadza się przy wymiarze i poborze państwowych podatków gruntowych: dworskiego głównego i dodatkowego, włościańskiego i z osad głównego i dodatkowego, oraz podymnego dworskiego i włościańskiego, tudzież tychże podatków w osadach (miasteczkach) następujące zmiany:

§ 1. Do gruntów i lasów, stanowiących własność państwową i wolnych w myśl art. 2 ustawy z dn. 14 lipca 1920 r. od podatku gruntowego zalicza się również te grunta i lasy, które przeszły w posiadanie Państwa z mocy ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 72, poz. 423), jako należące do dóbr donacyjnych, nie zalicza się natomiast lasów oraz gruntów, które stanowiły własność osobistą członków rodziny cesarskiej b. cesarstwa rosyjskiego.

Za grunta, stanowiące własność państwową należy uważać wszystkie grunta, należące do państwowych kolei żelaznych oraz grunta oddane do